16e jaar No32 — Prijs per nummer 5 centiemen — 9 Oogst 1914

DE VERBROEDERING

— EENDRACHT MAAKT —
— — — MACHT — — —

Weekblad der Socialistische Werkersvereenigingen van het Arrondissement Audenaerde

— EEN VOOR ALLEN —
— ALLEN VOOR EEN —

Ongeteekende brieven worden niet opgenomen.
Berichten over werkstakingen en grieven moeten door de vakvereenigingen gestempeld zijn.

ANNONCEN : Volgens overeenkomst.

Redactie en Administratie :
OLIFANTSTRAAT, RONSE

ABONNEMENTSPRIJS :
Een jaar . . . . . Fr. 2.00

Buiten België :
Een jaar . . . . . Fr. 4.00

- DE EUROPEESCHE OORLOG -

De lijkplechtigheden van Jaurès.

Dinsdag morgen, om 10 ure, hebben, de indrukwekkende plechtigheden van gezel Jean Jaurès te Parijs plaats gehad.

Van af 9 ure was de kleine villa der rue de la Tour, te Passy, vol met eene menigte weenende vrienden.

Gezel Edouard Vaillant, de beste vriend van Jaures, was zeer terneergeslagen.

Mevr. Jaures, de kommandant Jaures en de leden der familie ontvingen in het salon.

De voorzitter der Republiek was vertegenwoordigd door M. Adolphe Pichon. De heeren Antonin Dubost, voorzitter van het Senaat ; Paul Deschanel, voorzitter der kamer, omringd van het bureel der parlementen, hebben aan Mevr. Jaures de uitdrukking hunner rouwbetuiging gebracht.

De regeering was vertegenwoordigd door M. Viviani, hoofdminister ; Malvy, minister van binnenlandsche zaken ; René Renoult, minister van openbare werken ; Albert Sarrault, minister van openbaar onderwijs, en Thomson, minister van posterijen.

Er was een aanzienlijk aantal kronen.

De lijkstoet was plechtig en indrukwekkend.

Op de Henri Martinlaan werden van op eene tribuun lijkreden uitgesproken door M. Viviani, hoofdminister, door gezel Camille Huysmans, in naam van het Internationaal socialistisch Bureel ; Eduard Vaillant, in naam der Fransche socialistische partij ; Marcel Sembat, in naam der socialistische groep van het Parlement ; Louis Dubreuilh, in naam der beheercommissie der partij ; Ernest Jouhaux, in naam van het Nationaal Verbond der Kooperaties van Frankrijk.

Partijgenooten verzekerden de orde langs den doortocht en rond de spreektribunen.

Na de toespraken begeeft zich de stoet om 11.45 voor het sterfhuis.

Als het lijk op den doodwagen wordt geplaatst verheft zich een groote kreet uit de ontelbare menigte die zich op de Avenue Henri-Martin bevindt. « Leve Jaures ». De familie van Jaures en de redactie van de « Humanité » leiden den rouw. Dan komen de vertegenwoordigers van een groot aantal sociaal of werkersdelegatien voorafgegaan van hunne roode banier of driekleurige vlag met rouwfloersen behangen. De lange kolom richt zich langs de Avenue Henri-Martin en de Trocadéroplaats naar de kaaien tot de statie van Orsay.

Op den doortocht worden alle hoofden ontbloot en wordt geroepen «Leve Jaurès».

M. Viviani spreekt zijne rede uit. Andere toespraken worden gedaan door Bracke socialistische député ; M. Ferdinand Brisson ; M. d'Estournelles de Constant.

In naam der algemeene Werkersconfédératie spreekt Jouhaux eene roerende rede uit :

« In naam dergenen die voor de mobilisatie zijn vertrokken, zegt hij, en dergenen die gaan vertrekken, richt ik eene eerbiedige hulde aan Jean Jaurès.

» Het is niet de haat van het duitsche volk, het is de haat van het duitsch impérialisme dat ons heeft gedwongen ons te wapenen om ons te verdedigen.

» Met het voorbeeld en de principen van Jaurès voor oogen zullen wij er in slagen de vrijheid te brengen aan de volkeren door de vrije verstandhouding der menschheid.

» Vaarwel Jaurès, en aan u allen kameraden die hier luistert, zeg ik : Verliezen wij onze hoop niet in de Internationale en allen vereenigd, strijden wij tegen het despotisme, voor onze vrijheden en de eerste plaats en om ze ook aan anderen te schenken vervolgens. »

Spreken nog redevoeringen uit : Ernest Poisson, in naam van de Nationale federatie der Cooperatieven ; Louis Dubreuilh, in naam van het administratief bureel der socialistische partij.

Marcel Sembat spreekt met eene roerende gemoedsaandoening.

Hij zegt : « Hoe zou hij thans weenen ! Hoe zou zijn hart verscheurd worden, maar hoe zou het ook meer dan ooit kloppen voor Frankrijk en voor de menschheid !

Om 12.50 uur ging de stoet, met drie wagens kronen voorop, naar de statie van de Orsay-kaai, waar hij ontvangen werd door M. Le Marchand, ondervoorzitter van den gemeenteraad, in naam der stad Parijs.

Daar waren ook de leden van den Algemeenen Raad der Seine, de meier van Millau, leden van den radikalen groep, enz.

De lijkkist werd in een fourgon geschoven zonder eenige, uitwendige versiering. Dan trokken de familieleden, de redaktie van l'Humanité eene laatste maal, diep buigend, voorbij het stoffelijke overschot van Jaurès.

De trein vertrok in de richting van Castres.

De Duitsche sociaal-democratie heeft eene kroon ten huize van Jaurès doen bestellen.

Mobilisatie van het leger.

BERICHT.

Te rekenen van 2 dezer maand Augustus en tot nader bevel, moet het adres van elk poststuk voor een lid van het gemobiliseerd leger, benevens de gewone aanwijzingen van naam, graad, regiment en eenheid (of dienst), vermelden tot welke legerafdeeling de bestemmeling behoort, zonder aanduiding van verblijfplaats.

OPROEP aan de BEVOLKING

—o—o—

Donderdag 6 Oogst is er een kommissie gesticht onder het voorzitterschap van M. Delghust, burgemeester, gelast met de noodige maatregelen te nemen voor den oorlog.

Namen deel aan de vergadering : MM. DeMalander, Regibo, Vandewiele, Laurent Cambier, afgevaardigden van den Gemeenteraad.

MM. Michel Portois, Jean Guisset, Achille Dopchie, Emile Guisset, die de Handelskamer vertegenwoordigden.

M. Raphaël Bataille, voor de onzijdige federatie der Ziekenbonden van Ronse.

M. Remi Vanherpe, voor de Liberale Werkmanskring.

M. Remi Vancaeneghem, voor de spaarkas St-Ambrosies.

M. Gustave Depoorter, voor de Kristene Volksbond.

M. Joseph Dumont, voor de Socialistische Werkersvereenigingen.

M. Cyrille Provost, voor de Kristene Demokraten.

De kommissie heeft het besluit genomen drij verschillige komiteiten te vormen :

1. Komiteit tot onderstand aan de noodlijdenden.
2. Komiteit voor hulp aan de gekwetsten.
3. Komiteit tot verzameling van levensmiddelen.

De steunkomunissie zal dienst doen onder het voorzitterschap van M. Edmond Regibo. Voornamelijk samengesteld uit afgevaardigden der verschillige werkersvereenigingen hierboven vermeld is zij de medewerking verleend van twee leden der parochiale geestelijkheid en van de vertegenwoordigers der verschillige werken van menschlievendheid der stad.

De tweede kommissie, samengesteld onder het voorzitterschap van M. Dr. Ferrant, is ook de medewerking verleend van de Heeren Drs Regibo en Goudailler.

Lessen zijn ingericht in het Burgerlijk hospitaal, voor de personen die verlangen den geneesdienst ter hulp te komen.

De kommissie tot verzameling van levensmiddelen, die voor doel heeft de noodige eetwaren aan de Ronsesche bevolking te verschaffen, zal dienst doen onder het voorzitterschap van M. Michel Portois met M. Adolphe Delacroix als schrijver.

Het geldelijk vraagstuk hangt af van de Midden-Kommissie.

Buiten de tusschenkomst der openbare diensten, heeft er besloten geweest zijnen toevlucht te nemen tot de mildheid der Ronsesche bevolking. Alle giften, zelfs de geringste, zullen aangenomen worden met de meeste erkendtelijkheid. Men gelieve ze te zenden aan de verschillige leden der Midden-Kommissie en bijzonderlijk aan M. Emile Guisset, schatbewaarder, in zijne bureelen van 9 tot 11 uren 's morgens.

Van heden af, heeft het Verbond der Winkeliers eene gift gedaan aan het komiteit van gansch den inhoud harer inkas. Van den anderen kant, heeft M. Alfred Vancoppenolle aan het komiteit de som overhandigd van 1101.70 fr. opbrengst van de verkoop der driekleurige linten alsook eene som der bedienden van de Socialistische Werkersvereenigingen.

Met het inzicht de veeltallige ellende te verzachten die wij hedendaags onderstaan door den verschrikkelijken toestand veroorzaakt, stuurt het komiteit eenen warmen oproep aan alle liefdadige zielen.

De Schrijvers,
Emile Bridou, Marc Dopchie.
Leve België.

AAN DE BEVOLKING !

Een Europeesche oorlog dreigt.

Binnen eenige dagen, binnen enkele uren misschien gaan millioenen mannen, die vroegen om in vrede te leven, ondanks hun wil in het schrikkelijk bloedbad medegesleept worden ten gevolge van traktaten waarmede zij niet instemden, door omstandigheden, die hen vreemd zijn.

De Sociaal-demokratie heeft geene enkele verantwoordelijkheid in deze ramp.

Zij is voor niets teruggeschrikt om de volkeren te verwittigen, om het waanzinnige der bewapeningen te beletten, om de ramp te bezweren die de Europeesche gemeenschap gaat treffen.

Maar heden is het kwade volbracht, en door het noodlot der gebeurtenissen, één gedacht overheerscht ons : misschien zullen wij weldra eene buitengewone poging moeten doen om den inval op ons grondgebied tegen te houden.

Wij zullen het met een des te vlammender hart doen, daar wij, door ons te verdedigen tegen het barbaarsche militarisme, voor de onzijdigheid en het bestaan zelf van ons land optreden, en de demokratie en de politieke vrijheden in Europa dienen.

Onze kameraden onder het vaandel, zullen toonen hoe socialistische arbeiders zich in het gevaar weten te gedragen. Maar wat ook de omstandigheden zijn voor dewelke zij zich bevinden, vragen wij hen nooit te vergeten, te midden der ijselijkheden die zij gaan zien plegen, dat zij tot de Werkers-internationale behooren, en, in de overeenstemmende mate met hunne wettige persoonlijke verdediging en deze van het land, broederlijk en goed te wezen.

« De Algemeene Raad der Belgische Werklieden-partij. »

Een groot gevecht.

De Duitschers met groote verliezen achteruitgeslagen.

Men heeft in het ministerie van oorlog een tragisch verhaal ontvangen over de verrichtingen van woensdag. De strijd is met hevigheid gedurende den ganschen dag gevoerd geworden. De toestand is ten voordeele van België. Al de aanvallen van den vijand werden afgeslagen. Al de Duitschers die, binnen het bereik der forten kwamen, zijn door eenen heldhaftigen tegenaanval eener gemengde brigade teruggeslagen.

Een soldaat van het 14e linie die zich alleen in de rangen van den vijand geworpen had, doodde vier Duitschers.

Het fort van Grivegnée is gedurende den strijd onaangetast. Geen enkel belgisch soldaat werd getroffen.

Een eskadron van het 2 lansiers heeft zes vijandlijke eskadrons teruggeslagen.

(Die berichten, komende uit officieele bron, — het ministerie — zien er ons reeds overdreven uit, te meer daar men verder ziet, dat de Duitschers meer en meer in het Luikerland binnen dringen.)

De barbaarschheid van den oorlog

De Duitschers hebben zich op onwaardige en barbaarsche wijze gedragen te Visé. Zij hebben er burgers door den kop geschoten en de gemeente in brand gestoken, omdat de batterij der artillerie hen belet had langs den stroom te gaan. (Wij weten natuurlijk niet of dit officieel is, maar 't zijn toch gruweldaden die in elken oorlog bedreven worden.)

Het gevecht te Visé.

(Nadere bijzonderheden)

Twee Belgen zijn er gedood en een 15tal gekwetst. --- De Duitschers zouden geene 80 krijgsgevangenen maar wel 80 dooden hebben gehad.

Ziehier in welke omstandigheden het gevecht van Verviers zich voordeed :

Eene kompagnie van het 12 linie, onder de bevelen van luitenant Claude, bewaakte de brug aan den linkeroever.

Rond 11 1/2 ure werd een vliegtoestel, uit Duitschland aankomend, op groote hoogte gezien ; het keerde terug naar Duitschland.

Kort nadien rukten Duitsche ruiters aan den rechteroever aan, op eenige honderden meters van de brug.

Op het zicht der Duitsche uniformen schoten onze soldaten op hen en hun vuren werd dadelijk door de kanonnen van het fort van Barchon gesteund.

De Duitsche ruiters moesten terugtrekken.

Rond 1 1/2 ure breidde de Duitsche ruiterij zich uit over de hoogten van Fouron-le-Comte tot aan de baan van Genck. Een Duitsche voorhoede had aan den rechteroever der Maas eenige huizen ingenomen, waar een groot getal vijandelijke voetgangers zich kwamen verschuilen. Deze voorhoedekompagnie wist niets van het eerste gevecht van den morgen, want zij ook rukte af naar de brug van Visé en enkel toen zij aan de brug kwamen, stelden de Duitschers vast dat deze opgebroken was.

Gedurende meer dan een uur en half doorstond het 12 linie, zonder een voet te wijken, het vuren der Duitschers.

Een Belgisch monoplan vloog toen aan en de Duitschers schoten er houwitsers op af, doch zonder het vliegtoestel te treffen.

Zich in de onmogelijkheid bevindend de brug van Visé over te steken, hebben de duitschers, ruiters en voetgangers, ondersteund door de artillerie, naar de huizen geschoten, gelegen tusschen Visé, Hallemboye, Lixhe en Nivelle.

Van het fort Barchon werd op de Duitschers geschoten.

Ten 3 uur nanoen staakte het 12 linie het vuren en trok zich terug.

De Belgen hadden 2 dooden en 15 gewonden.